

Załącznik 38 („Jak to dawniej bywało”. Pisownia wyrazów z ó niewymiennym, s. 340)

Uzupełnij tekst wyrazami, wiedząc, że należy wpisać wyrazy z ó niewymiennym.

Dawno, dawno temu za siedmioma _____, na _____
chm_____rami/g_____rami Kakt_____sowym Pol_____/Ż_____łtym Wzg_____rzu

stał pałac, a w nim żyła królewska para: król _____ i królowa _____
J_____rek/J_____zef J_____zefina/A_____relia

wraz z _____ _____
wn_____czką/c_____rką R_____życzką/Z_____zią

zgoda, życzliwość i szczęście. Mijały lata bez trosk i kłopotów.

Niestety, nawet w baśniach nic nie trwa wiecznie...

Pewnego ranka, kiedy słońce weszło nad _____, nagle nadciągnęły
b_____dynkami/pag_____rkami

ciemne chmury i zapanował mrok. Mieszkańcy zebrali się na dziedzińcu pałacu i pytali, co to

może znaczyć. Wtem z pałacu dało się słyszeć podniesione głosy królewskiej pary. Przyprawiły

one zebranych o _____. Nikt nie miał wątpliwości, że w pałacu
d_____szności/gęsią sk_____rkę

_____. Po _____ czasie to tu, to tam, zaczęli się
zapanował sm_____tek/wybuchła kł_____tnia kr_____tkim/niedł_____gim

_____ sami poddani. I tak mieszkańców królestwa zaatakował tajemniczy wirus
sm_____cić/kł_____cić

_____. Kto się nim zaraził, stawał się nieznośny dla innych,
sm_____tku/kł_____tliwości

dlatego tę niewiadomego pochodzenia przypadłość nazwano złościuchą.

_____.
Po niedł_____gim czasie/Wkr_____tce

krzyczeli na siebie albo zaczajeni za rogiem domu podkładali nogę dawnemu przyjacielowi

lub z balkonu wylewali wiadro wody na przygodnego przechodnia, by potem śmiać się

z nieszczęśnika i obmyślać następne złośliwości...

Wszystko to widziała królowa Różyczka, która postanowiła ratować królestwo. Dowiedziała

się od ogrodnika pielącego _____, że za siedmioma lasami w pieczarze pod
b_____raki/og_____rki

_____ mieszka _____, która może znać zakłęcie
B□rsztynową Grotą/Ptasią G□rą wr□żka/bab□leńka
zwalczające straszliwą chorobę. Dziewczyna nie zastanawiała się długo. Spakowała potrzebne
rzeczy i aby nikt jej nie rozpoznał w drodze, założyła _____.

Zamknęła komnatę na _____, a na _____ w pałacowym
trzy sp□sty/kł□dkę p□łce/bi□rku
korytarzu zostawiła kartkę. Było tam napisane _____:
dł□gopisem/oł□wkiem

„Kochani! Nie wróćę póty, póki nie znajdę leku na złościuchę”.

Późną nocą królewska córka dotarła do wrót miasteczka _____ Stok. Jego bram
Pon□ry/R□żany

pilnował _____ z wielką _____ i za nic w świecie nie chciał
str□ż/star□ch macz□gą/r□zgą

otworzyć dziewczynie wrót miasta. Krzyczał i ze złością wymachiwał rękami. Tutaj
także dotarł wirus złości! – pomyślała Różyczka i czym prędzej odeszła, przekonana, że nikt
jej tu nie pomoże.

Była zmęczona i chciała odpocząć. Ale dokąd pójść? Kiedy tak się rozglądała za dogodnym
miejscem, nagle pojawiła się _____. Po chwili zwierzątko ruszyło
wiewi□rka/k□na

przed siebie, jakby chciało dać dziewczynce do zrozumienia, by podążyła za nim. Różyczka
doszła w ten sposób aż do skraju lasu, gdzie stała opuszczona chata. Tam spędziła noc.

Rankiem ruszyła w dalszą drogę. Kiedy weszła do lasu, zobaczyła pięknego _____.
ż□bra/kr□lika

Różyczka, długo się nie zastanawiając, pobiegła za nim. Wiedziała, że los zsyła jej
pomocników – zwierzęta, nad którymi złościucha nie miała władzy. I tak prze-

wędrowała siedem magicznych lasów.

Wreszcie dotarła do zielonej polany. _____ zniknął i w tej samej chwili nad głową
Ż□br/Kr□lik

królowny zaczął małeńki _____ – kolejny przewodnik. Niebawem
kr□k/wr□bel

jej oczom ukazał się niezwykle widok. W oddali wyrastała ogromna góra,
a w otaczającym ją gaju rozbrzmiewał ptasi chór. Rozejrzała się dookoła.

To tu, to tam pojawiały się ptaki: _____
s jki/k ropatwy d dki/wr ble

p chacze/jask łki przepi rki/k k łki

do _____. U jej podnóża zobaczyła pieczarę.
B rsztynowej Groty/Ptasiej G ry

Na środku ogromnej groty płonęło ognisko. W jego blasku Różyczka dostrzegła kobietę, która
siedziała na wielkiej skorupie _____. – Więc to jest ta dobra _____ ...
str siego jaja / ż łwia bab leńka/wr żka

– westchnęła królowna i podeszła bliżej. Nie musiała niczego tłumaczyć, bo _____
wr żka/bab leńka

wiedziała o nieszczęściu _____ i czekała na Różyczkę od dawna.
Kakt sowego Pola / Ż łtego Wzg rza

– Weź tę czarodziejską _____. Jeśli o wschodzie słońca staniesz
k lę/r żdżkę

na pałacowym tarasie i wypowiesz zaklęcie, zły czar pryśnie. Pamiętaj jednak –

musisz wypowiedzieć je dokładnie o wschodzie słońca!

Uradowana Różyczka wysłuchała zaklęcia i wyruszyła w drogę powrotną. Za radą

_____ odszukała _____ o _____ mocy,
bab leńki/wr żki st dnie/żr dło szczeg lnej/c downej

które miało tę właściwość, że kto się z niego napił, nie czuł zmęczenia. Królowna wzięła

łyk wody, a potem biegła co sił, by _____. Wreszcie, dokładnie
nie pomylić kier nków/się nie sp źnić

w chwili, gdy przez gęste chmury zaczęły przebijać promyki słońca, stanęła na pałacowym

tarasie i wypowiedziała zaklęcie:

– Koniec kłótniom, w serca niech wstąpi radość! Słońce, pokaż się ludziom i rozprosz niszczącą

złość!

Kiedy wybrzmiały ostatnie słowa, nagle rozległy się grzmoty, a niebo rozdarły błyskawice. Po chwili na całe królestwo spadł ciepły złoty deszcz. Ludzie, zdziwieni niezwykłym zjawiskiem, wyszli z domów, a kogo zmoczyła ulewa, ten stawał się lepszy i weselszy.

Poddani z radością dziękowali królownie Różyczce, ponieważ wirus złościuchy ulotnił się z pierwszymi promykami słońca. Wszyscy mieszkańcy _____ jak
Żółtego Wzgórza/Kaktusowego Pola
dawniej byli życzliwi i serdeczni i nie mogli się nadziwić, że wystarczył brak słońca, by przemienić ich w podłych złośliwców.